

Memphis, Tennessee, USA Giáng Sinh 1977

Lúc đó là mùa Đông năm 1864, m t mùa Đông th t l nh t i Hi p ch ng qu c.

Cu c n i chi n gi a hai mi n Nam - B c Hoa K đ đ ng v ào th i k ác li t nh t. Nh ng tr n giao tranh gi t h i hàng ch c ngàn ng i và nh ng ti u bang n m trong vùng tr n đ a đ u ch u c nh tàn phá đ nát : nhà c a b cháy r i, nông tr i b hoang, đàn bà con nít ch y tr n kh i n i l a đ n, súc v t lang thang đói khát không ng i sẵn sóc...Th t là m t mùa Đông l nh ngo ài tr i mà giá bu t c trong lòng ng i.

Trong m t trang tr i nh i mi n Nam ch cách Shiloh - n i m i x y ra m t cu c giao tranh ác li t làm đôi bên t th ng c ch c ngàn quân sĩ - ch ng 100 đ m, Sandra Johnson đ ng nhìn qua c a kính ra ngoài tr i đ y tuy t bay l t . Nàng là m t cô gái xinh x n, đ th ng, tính tình hi n h u và hay th ng ng i. Sandra m i 16 tu i nh ng đã s m bi t th nào là c nh chi n tranh gi t chóc, c nh gia đình tan nát chia ly, ph n vì nàng đ c nghe ng i ta k l i, ph n vì nàng đã đ c ch ng ki n ngay trong cu c s ng hàng ngày t i cái t nh nh bé c a nàng.

Cha Sandra ra đi chi n đ u bên phía Nam quân đã đ c g n hai năm. Trong kho ng th i gian y, ch có m t l n ông ghé thăm nhà r i bi t vô âm tín.

Có nh ng bu i chi u khi hoàng hôn xu ng, Sandra đã nh th t nhi u ng i cha thân yêu mà ngày còn ì nhà ông th ng đ t nàng đi ch i cũng trong nh ng bu i chi u đ p nh v y.

Nh ng lúc đó, Sandra đã không ngăn đ c nh ng gi t l lăn tròn trên má. Th nh tho ng Sandra cũng b t g p nh ng gi t l nh th trên khoé m t m nàng m c đ u Sandra bi t m c gi u nh ng xúc đ ng, không mu n cho Sandra th y.

Hôm nay đ ng nhìn tuy t bay, Sandra l i c m th y nh cha h n. c gì ông v ngay bây gi đ Sandra sà vào lòng ông mà vùi v ình, n ùng n u và đ đ c ông nhìn v i ánh m t đ y yêu th ng tr i m n, đ c ông vu t ve v v và nh t là đ c ông k chuy n chi n tr ng cho nghe.

Một Lễ Giáng Sinh Tuy Tép

Tác Giả: Xuân Vũ TRẦN ĐÌNH NGŨC

Chúa Nhật, 14 Tháng 12 Năm 2008 08:12

Sandra càng nhớ cha khi nàng chợt nghĩ sắp đến lễ Giáng Sinh rồi. Nàng gọi mẹ:

“Má ơi! Chờ ba ngày nữa là lễ Giáng Sinh rồi đấy má!”

Bà Johnson đang lúi húi trong phòng. Bà lúc tìm trong phòng để lấy quần áo để trang trí Giáng Sinh mà gia đình bà đã có từ lâu, mỗi mùa Giáng Sinh lại lấy ra trang bày lại gần nhà. Gọi mẹ bà âu yếm:

“Ồ, Sandra, má đang tìm quần áo Giáng Sinh Nhặt đây!”

Sandra nhẩy chân sáo vào phòng để:

“Thế là má? Thích quá. Để con tìm quần áo má.”

Hồi còn nhỏ có chiến tranh, để để cả gia đình để cả quần áo đâu đó. Tất nhiên chạy ra ngoài chiến tranh gần hai triệu Nam Bộ, tình trạng hỗn loạn chạy ra thành phố xuyên, không biết lúc nào. Để để để chia ra làm hai loại: thì quý báu và thì để để thì lúc nào cũng sẵn sàng để mang theo lúc chạy. Thì không cần thì để và quần áo thì để để vào căn phòng chờ đợi. Bởi vì Giáng Sinh Nhặt tuy quý nhưng không thể mang theo mỗi khi hỗn loạn. Đành phải bỏ vào trong một chiếc hộp và để trong phòng để vậy. Phòng để chờ để thì lấy quần áo, hai mẹ con tìm hoài không ra quần áo Giáng Sinh nhặt. Sandra vẫn cứ đi đi về về hỏi mẹ:

“Má à, bao giờ ba về? Giáng Sinh này ba có về không?”

Bà Johnson sống sống trong giây phút. Còn hàng bà nghe nói. Bà không trả lời ngay để con gái.

Nghe mẹ nói yêu quý cả bà ra đi đã hai mùa Giáng Sinh rồi. Không biết chàng sống chết ra sao. Trước đây ba tháng, một trận chiến khốc liệt xảy ra làm cả đôi bên Nam quân và Bộ quân đều tử nạn hàng chục ngàn người. Vô số người bị thương. Bà mong John về thăm và về nhà

đ bà săn sóc, đ bà mãi mãi đ c g n ng i ch ng yêu quý, Sandra đ c g n cha. Nh ng trông hoài không th y ch ng v , bà đnh ninh có l ch ng bà đã ch t trong tr n y vì nhi u ng i ch t tr n quá, ng i ta ch a k p báo tin cho bà. Bà v n gi u th m nh ng gi t n c m t không mu n cho Sandra bi t và m i khi Sandra h i, bà tr l i:”Ba con s p v !”

, vài b a n a đã Giáng Sinh r i, John có v không? John v thì bà vui l m, Sandra vui l m. Và m c dù tình tr ng chi n tranh v n còn, bà s c g ng s a so n m t b a ti c Giáng Sinh th t ngon cho c gia đình. Bà s gi t m t con gà tây trong m y con gà còn sót l i trong nông tr u. S thi u nhi u th l m: không có b , không có phó-mát...và hình nh ch còn m t chút xíu đ ng và b t đ cho m t chi c bánh. Nh ng không sao. V y cũng đ r i. Ch c n John v . Ch c n s hí n đi n c a John thôi. Còn m i th là ph .

Chi n tranh đã tàn phá h t, thiêu h y h t, ngay c nh ng nhu y u ph m cho đ i s ng. Và tình tr ng h n lo n đã khi n ng i ta không yên tâm làm vi c đ s n xu t nh ng th đó. Bà Johnson bi t có nhi u gia đình đã trong tình tr ng kh n qu n: thi u c bánh mì đ ăn hàng ngày, nói gì đ n s a và b , đ ng...là nh ng th hi m hồi lúc đó.

“Kia, sao má không tr l i con?”

Bà Johnson b ng t nh nh ra kh i gi c m ng. Bà ch t nh đ n câu h i c a Sandra:

“À, có l ba con s p v . Giáng Sinh này ba con s v ...”

Gi ng Sandra n ũng n u:

“Lúc nào má cũng nói ba s p v , ba s p v ...mà ch ng bao gi b a v . Con không tin đ c má n a...”

Bà Johnson th dài. Bà bi t gi i thích v i con làm sao? Bà ch còn trông c y vào Chúa, nh t là ngày l Giáng Sinh s p t i. Chúa s th ng gia đình bà đ a ng i ch ng yêu quý c a bà v v i

gia đình.

Bà ng Sandra reo lên:

“Má, b t ng đây r i má!”

Hai m con đ a b t ng Giáng Sinh ra tr ng bày trên m t chi c bàn nh t i phòng khách, ch long tr ng nh t. Sandra th p hai ng n đèn cho b t ng r i đ ng ng m m t cách say mê. Căn phòng đ c bày bi n l i và nh có b t ng Giáng Sinh, trông vui m t và m cúng h n lên.

“Má à, còn thi u cây thông n a. Má v i con ra góc v n ch t m t cành đi.”

Bà Johnson đáp:

“Ph i đó, ra ch t l k o s p t i.”

Hai m con đi ra v n. Bà Johnson xách theo m t con dao đ ch t cây. Sandra ng m nghĩa xong l a đ c m t cành ng ý:

“Cành này đ p đ y má. Má ch t cho con đi!”

Lúc bà Johnson v a ch t xong cành cây thì có ti ng chuông reo c ng. Hai m con ngó qua hàng rào ra ngoài. Hai ng i đàn ông m c quân ph c B c quân c i trên hai con ng a.

Bà Johnson và Sandra b ng nhiên th y hai ng i l m t m t cách đ t ng t, s không còn h n vía, mu n la lên và ch y, nh ng vì s quá l i c ng l i, chân rú l i, không la cũng không ch y

Một L Giáng Sinh Tuyt Đp

Tác Giả: Xuân Vũ TR N ĐÌNH NG C

Chúa Nhật, 14 Tháng 12 Năm 2008 08:12

đc n a. Hai m con đành c đng nh tr i tr ng ó. Ai còn l gì nh ng cu c t n công c a B c quân? H đt phá và hãm hi p đàn bà con gái. H làm t t c nh ng gì đã man không ai có th t ng t ng. Nh ng có l đoán đc tâm tr ng, hai ng i đàn ông lên ti ng:

“Bà và cô đng s . Chúng tôi không làm gì bà và cô đâu. Xin cho chúng tôi ng nh m t đêm và cho n c u ng, sáng mai chúng tôi s đi.”

Bà Johnson đnh th n i. Bà không bi t tính sao. Th c s bà ng i cho hai ng i lính B c quân này vào nhà quá. Đêm hôm ch có hai m con bà, n u hai ng i lính “gi trò” thì làm sao? Bà đã l n tu i r i có th đ i phó nh ng Sandra còn nh quá... Bà đ a m t ngó Sandra. Sandra nghĩ m h i ý ki n mình, nàng nói không suy nghĩ:

“S p Giáng Sinh r i má à. Má c cho h ng nh m t đêm đi!”

Hai ng i đàn ông nghe th cũng ph n kh i:

“Cô bé nói ph i đó. S p Noel r i. Chúng tôi cũng có gia đình nh ng không v thăm nhà đc, nh nhà quá! Cho chúng tôi ng nh trong phòng khách m t đêm đi. Chúng tôi h a không làm gì phi n bà và cô.”

Bà Johnson th y hai ng i ăn nói có v t t l i còn tr tu i. Noel s p t i, bà không làm đc đi u gì t t đ dâng lên Chúa sao? B ng nhiên bà th y ni m th ng dào đt trong lòng. Bà li n hăng hái đi m c ng cho hai ng i đàn ông.

Sau khi gài then c ng c n th n, bà ch ch cho hai ng i c t ng a phía v n sau r i h ng đ n h vào phòng khách. Bà b thêm c i vào lò s i và ân c n sẵn sóc h .

Hai ng i lính B c quân g súng đ n đang mang trên ng i ra, đem đ m t góc phòng. Sau đó h t gi i thi u v i bà Johnson và Sandra.

Một người là Mark Wilson, 30 tuổi, có vợ và một đứa con trai 2 tuổi, đang ở Illinois. Người kia, Tom Harrison mới 21 tuổi còn đứa con thân và gia đình ở ở Ohio. Hai người có vợ đôi và một. Họ bỏ bà Johnson họ đã không có gì ăn từ mấy ngày nay.

Bà Johnson cảm thấy ái ngại quá. Bà muốn đãi họ một chút gì cho ấm lòng vì họ nói sáng mai họ sẽ đi sẽ.

Chỉ còn một chút đồ ăn và bột. Bà đã nhớ khi nào chế nướng và bà sẽ làm một cái bánh cho chế nướng ăn và để gia đình mình ngày đoàn tụ luôn thôi. Nhưng nay có khách. Dù họ là những người đang có mặt thì chế nướng bà nghĩ đã cho họ vào nướng thì cũng phải đi đãi họ một chút thôi. Họ nói họ là những người đói bụng, họ phép, rồi kính trọng bà và vui vẻ, nhà họ nói với con gái bà.

“Thôi để John sẽ kiếm cách khác” bà Johnson nghĩ.

Liền đó bà bỏ hai người đàn ông nằm nghỉ rồi đi lấy chế bột và đồ nướng cùng, bà bột để làm bánh. Trong lúc nướng bánh, bà nghe Sandra hỏi hai người đàn ông để chế nướng chiên trứng, chế nướng và nướng và nướng quân ngũ. Bà nhìn thấy Sandra và anh chàng lính trẻ có vẻ họ gặp nhau và quen nhau rồi.

Lát sau bánh chín, bà Johnson mới mới người vào bàn. Sandra và bà luôn tay tiếp bánh cho hai người đàn ông. Họ ăn thật ngon lành và dần dần sẽ cảm thấy họ họ ng lên, tươi tươi, trái với vẻ xanh xám và một lúc trước. Họ cười ra rồi vui vẻ, sung sướng.

Trời chế nướng nướng. Tiếng chuông lạnh lạnh nhà ngôi nhà họ gọi đó làm không gian bột chế chế họ. Bà Johnson liền làm để Thánh giá. Bà nghĩ đến chế nướng thịt thịt và chế nguy hiểm cho chàng sẽ.

Bên có tiếng chuông rồi ràng ngoài chế. Mới người mới nhìn nhau. Hai người lính Bộ quân thì nghĩ chế chế vài người bỏ chế chế họ xin vào nướng rồi. Còn bà Johnson thì không đoán

ra ai nh ng bà th y tim mình đ p lo n x trong l ng ng c. Bà th m nghĩ:”L y Chúa cho John v .” Nh ng li n đó bà b ý nghĩ đó đi ngay. John v đang lúc có hai ng i lính B c quân trong nhà? Chúa i, không th nh th . Không bao gi có th nh th . Tính John x a nay nóng n y, ngh sao là làm v y li n. t s có nh ng chuy n không hay x y ra.

Bà Johnson b o hai ng i đàn ông:

“Các ông c ti p t c ăn u ng. Đ tôi và Sandra ra xem ai gõ c a gi này.”

Khi hai m con ra t i c ng thì th y hai ng i đàn ông m c binh ph c Nam quân trên l ng hai con ng a. Bà Johnson gi cao cây đèn c m n i tay, chăm chú nhìn h r i rú lên:

“John đó h ? Anh đã v đó sao?”

Ti ng ch ng bà:

“, anh đã v , em l l m sao? Sao không m c ng ngay cho anh còn đ ng đó?”

Chúa i, đi u m i c mong John v đã thành s th c nh ng hai ng i lính đang trong nhà thì sao đây? Đ u óc bà Johnson tê li t, m m m đi khi n bà c đ ng tr ra đó. L i c u xin c a bà v i Chúa đã đ c Chúa ch p nh n nh ng Chúa không cho nó trong hoàn c nh t t m t tí nào. Ch ng bà đang đ ng kia và c ng i b n c a nh n a, hai ng i đ u có súng và có v nh v a t m t tr n v . Bà nghĩ ngay đ n hai kh u súng c a hai ng i đàn ông trong nhà. R i bà t ng t ng nh ng gì s x y ra khi ch ng bà và ng i b n b c vào nhà. Bà s nghe đ n n dòn, s th y nh ng thân ng i g c ngã và máu ch y lênh láng kh p nhà bà. Ho c có th , ch ng bà s t n công tr c và gi t ch t hai ng i lính B c quân trong kho nh kh c.

“Chúa i,” Bà rùng mình l m b m. Nh ng gi t m hôi l nh bu t th m l ng áo vì bà quá s hãi. Nh ng li n lúc đó, Sandra lay lay vai bà:

“Má à, má m c a cho ba và ông khách. C cho ba hay s th c. Má đ ng s vì Noel s p t i r i.”

Th y lâu quá c ng không đ c m , John la lên t phía ngoài hàng rào:

“Diane, sao em không m c a cho anh? Có gì t trong nhà mình v y?”

Nh ng bà Johnson v n b t đ ng. Bà không bi t tính sao? Vì v y Sandra đã lanh l ra m c ng và ôm ch m y cha nàng:

“G p l i ba con m ng l m. Ba t nhà luôn ch ba?”

Ng i b n c a John đ ng đó nhìn c nh hai cha con John âu y m nhau.

“Hình nh có chuy n gì t trong nhà mình ph i không Sandra?” Ông Johnson h i con gái.

Sandra đáp:

“Con mu n k cho ba nghe h t nh ng tr c nh t ba ph i h a v i con ba không làm đ i u gì, nh t là gi t ng i ta...”

John vô cùng kinh ng c, ông nhìn con gái:

“Chuy n gì v y Sandra? Nói mau đi!”

Sandra lúc đó m i k cho cha nàng nghe v hai ng i lính B c quân trong nhà. Càng nghe ông ta càng t c gi n:

“À, b n đó là k thù không đ i tr i chung c a ba. Ba ph i gi t hai th ng đó. Bao nhiêu b n h u c a ba đã b b n nó gi t th m th ng. Ba ph i báo thù.”

Quay v phía bà v , ông nói:

“Bà đã làm m t l m l i không th tha th . Bà dám ti p r c k thù c a tôi trong nhà. Tôi ph i h chúng tr c, sau s h i t i bà.”

Nói là làm, John và ng i b n c a ông ta, súng trên tay, xăm xăm đi vào nhà. Nh ng bà Johnson đã lạnh chân ch y theo ch ng và ng i b n và c s c c n h . Bà năn n ch ng:

“Em l y anh. Đ ng làm th . H là nh ng ng i t t và d th ng l m.”

Ng i ch ng càng t c gi n h n, ông ta tr ng tr ng nhìn v :

“Cô ti p đ i k thù c a tôi trong nhà r i bây gi l i bênh v c chúng, ph i không? Tôi không mu n nhìn m t cô n a. Cô không ph i là v tôi.”

Ông ta đ y bà v chú nh i ra m t bên r i l i ti p t c đi v phía ngoi nhà v i ý đ nh ph i gi t b ng đ c hai ng i lính B c quân. Ph i gi t chúng ngay l p t c.

Nh ng bà Johnson và Sandra c s c n ú hai ng i l i. Sandra nói:

“Ba i, g n Noel r i, ba không th tha cho h m t l n đ c sao? Ba bi t rõ Chúa đâu có thích gi t chóc h ba?”

Sandra đã đánh trúng nh c đ m c a cha nàng và ng i b n ông ta. Hai ng i m m lòng tr c lý vô cùng h p lý c a Sandra. Sau m t h i l ng l , h c t súng vào bao. Ông Johnson nói:

“Thôi đ c, vì Giáng Sinh s p t i r i không nên gi t ng i. Ba b ng lòng tha cho h l n này.”

Bà Johnson vô cùng m ng r khi nghe ch ng bà nói nh th . Đ c đà, bà nói ti p:

“Không ph i ch m t l n này nh ng là mãi mãi. Có ph i không bao gi anh mu n trái gi i răn c a Chúa không? Gi t chóc nh th quá đ r i anh à!”

Sau đó c b n ng i cùng vào nhà. Bà m và cô con gái vô cùng sung s ng vì đã thuy t ph c đ c ch ng và cha c a mình và ng i b n b ý đ nh gi t chóc. Nh ng khi vào t i nhà, h ch ng th y hai ng i lính B c quân đầu.

Ông Johnson h i v :

“Hai ng i kia đâu em?”

Bà Johnson đoán ch ng hai ng i lính B c quân đã ch ng ki n v “n íu kéo” v a xong, s quá nên tr n r i vì hai kh u súng c a h cũng không còn đó. Bà ra phía sau nhà g i l n:

“Xin anh Mark và anh Tom vô trong nhà. Không có đ i u gì đáng ng i c . Ông ch ng tôi và b n ông s không làm gì hai anh đâu.”

Một Lễ Giáng Sinh Tuyệt Đẹp

Tác Giả: Xuân Vũ TRẦN ĐÌNH NGŨC

Chúa Nhật, 14 Tháng 12 Năm 2008 08:12

Hai người lính Bắc quân tở trong bãi cây chui ra. Họ cũng không mang súng. Bên người lính, hai phía Bắc quân và hai phía Nam quân cùng nắm bắt tay và thổi giỗ thổi. Họ cùng ngó vào bàn và thổi thổi thổi cái bánh lúc này. Bên ăn vô cùng thanh đạm như là bên ăn như đi.

Với như người thổi long lanh vì cảm động và nó cảm thấy trên khuôn mặt người, bà Johnson nói với người thổi:

“Mặc dù chúng ta mừng Lễ Giáng Sinh bởi sự mừng tôi rất vui sướng có sự hiện diện của mọi người hôm nay. Tôi mong chiến tranh sớm chấm dứt và mọi người đều trở nên huynh đệ bởi vì chúng ta cùng đang sống trên mặt đất này. Xin Chúa xuống phúc lành cho các anh và gia đình tôi.”

Vào ngày Lễ Giáng Sinh năm sau, năm 1865, vào lúc chiến tranh Nam - Bắc kết thúc, Tom Harrison - người lính từ Bắc quân năm ngoái - lại trở lại nông trại của gia đình Johnson. Lần này anh ta không xin nợ nợ và người như một đêm, người là để xin cảm ơn Sandra.

Từ đó, đôi vợ chồng trẻ sống hạnh phúc mãi mãi bên nhau.